

Til § 5.

Ifølge Lejelovens § 67, Stk. 1, Pkt. 8, kan et Lejemaal ophæves (til Fraflytning straks), naar Lejeren trods Udlejerens Paa-mindelse tilsidesætter sine Pligter til at iagttage god Skik og Orden i Ejendommen. Ved § 5 i Loven af 31. Marts 1941 indførtes den Regel, at det ved Dom kan bestemmes, at Lejeren kan opsiges til Fraflytning med det i Lejemaalet gældende Varsel og til aftalt eller foresudsat Flyttedag, i Tilfælde, hvor der vel ikke føres fuldt Bevis for, at Lejeren har tilsidesat sine Pligter til at iagttage god Skik og Orden i Ejendommen, men dette dog sandsynliggøres.

Der kan imidlertid forekomme Tilfælde, hvor Lejeren, uden at han i og for sig tilsidesætter sine Pligter til at iagttage god Skik og Orden i Ejendommen, dog enten ved sin egen eller sin Husstands Op-træden eller Forhold maa siges at være til saadan Ulempe for Ejendommen eller dens Beboere, at det maa forekomme mindre rimeligt, at han nyder godt af den lovhjemlede Uopsigelighed, jfr. herved den tilsvarende Bestemmelse i Regeringsforslaget til Loven af 31. Marts 1941. Man har derfor foreslaaet en hertil sigtende Ændring af Bestemmelsen i § 5, Stk. 1.

Til § 7.

I den tilsvarende Bestemmelse i Loven af 30. Marts 1940 var det fastsat, at Udleje- ren kun kunde kræve Forhøjelse af Op- varmningsbidraget, for saa vidt angaar den Stigning i Brændselsprisen, der oversteg 15 pCt., medens der tilkom Lejeren tilsvarende Ret til Nedsættelse i Tilfælde af Fald i Brændselsprisen.

Motiveringen var, at naar Opvarmningsbidraget i Lejeaftalen var fastsat til et bestemt Beløb, har Udlejeren, der havde Fordelen af et Fald i Brændselsprisen, ogsaa været forberedt paa selv at maatte bære en vis Del af Udsvinget i stigende Retning.

Ved Loven af 31. Marts 1941 blev den Andel, Udlejeren endeligt skal bære, nedsat til 10 pCt.

Medens Fordelen ved det faste Varme- bidrag i normale Tider vekslede snart i Ud- lejerens snart i Lejerens Favør, forekommer det nu, da Brændselspriserne ligger i et saadant konstant Niveau, at Muligheden for væsentligt Fald indtil videre kan lades ude af Betragtning, mindre rimeligt at op- retholde Bestemmelsen om, at Udlejeren skal bære en Del af Prisstigningen, og Be- stemmelsen er derfor udeladt i det forelig- gende Lovforslag.

Til § 9.

Man har i denne Paragraf, der ved- rører Lejemaal, i hvilke Opvarmningsudgif- terne er inkluderet i Huslejen, udeladt den i Loven af 31. Marts 1941 indeholdte Be- stemmelse, hvorefter Udlejeren selv skal bære de første 10 pCt. af Stigningen i Brænd- selsprisen, og henviser herom til Bemærk- ningerne til § 7.

Til § 13.

Under Rigsdagsbehandlingen af den til- svarende Bestemmelse i Loven af 31. Marts 1941 indsattes Reglen om Samtykke fra Flertallet af Lejerne som Betingelse for, at Ejereren kan gennemføre Kravet om Opsæt- ning af Varmemaalere i det væsentlige for Lejernes Regning.

Det har imidlertid vist sig, at denne Betingelse i ikke ringe Grad har modvirket Opsætningen af Varmemaalere, — en Foran- staltning, der ikke blot er i Lejernes Inter- esse, men først og fremmest er af samfunds- mæssig Betydning under de herskende Brændselsforhold.

Man har derfor ladet den nævnte Be- tingelse udgaa, saaledes at Opsætning af Varmemaalere kan ske efter Udlejerens Be- stemmelse. Endvidere foreslaas Paragraf- ens Bestemmelser bragt til Anvendelse ogsaa paa de i § 8 omhandlede Lejemaal.

Til § 16.

Ministeriets Opmærksomhed er fra for- skellig Side — saaledes bl. a. ved Forhand- lingen paa de samvirkende Sogneraad- foreningers Delegeretmøde — blevet henledt paa, at det selv i Kommuner med Bolig- mangel kan forekomme, at Ejereren af en Beboelseslejlighed ikke ønsker at udleje denne, og at der i saadanne Tilfælde bør være Adgang til at paalægge Ejereren at udleje den paagældende Lejlighed, eventuelt til Kommunen. Da man har ment at burde tilvejebringe en Lovregel om dette Forhold, har man indsat den hertil sigtende Bestem- melse i § 16. Bestemmelsen har i øvrigt sit Forbillede i § 18 i Lov Nr. 401 af 30. Juli 1918 om Fastsættelse af Husleje.

Til § 17.

Bestemmelsen svarer til § 16, Stk. 1, i Loven af 31. Marts 1941 med enkelte Ændringer.

Som Bestemmelsen var affattet, var de i § 54, Stk. 2, Punkt 1, angivne Lejemaal i Huse, hvori der kun er indrettet 2 Lejlig- heder, hvoraf Ejereren bebor den ene, und- taget fra den lovhjemlede Uopsigelighed og fra Forbudet mod Genudlejning paa mere